

ES PI GROS

Lloret de Vistalegre

BUTLLETÍ INFORMATIU Nº 57

MAIG-JUNY 1988

PRENSA
COMUNICA

TEMPS D'ESTIU

NOTÍCIES LOCALS

MAIG

Dia 6. Sessió extraordinària de l'Ajuntament.

Dia 27. Sessió ordinària.

Dia 28. Casament de Felip Munar ("Pomer") i Antònia Far.

Dia 29. Hi va haver una excursió organitzada per l'Associació de la Tercera Edat, conjuntament amb la Germandat de Donants de Sang. La passejada fou per Lluc, Formentor i el Port de Pollença.

Dia 30. Morí l'amo En Bartomeu Fontcuberta, ("de Can Gorrea").

JUNY

Dia 2. Festa del Corpus, amb missa i processó pels carrers del poble. Llàstima que tan poques cases posassin els seus domassos a les finestres i balcons i que enramellassin tan poc

Dia 12. Se celebraren les comunions perta-

nyents al segon torn, ja que enguany s'han repartit els combregaments.

Dia 16. Excursió dels al.lots de l'Escola de Ca Ses Monges.

Dies 20, 21, 22 i 23. Els al.lots del Col·legi Públic anaren d'acampada a Sa Comuna de Lloret.

Dia 24. Sessió Extraordinària de l'Ajuntament.

Dia 25. Casament de Na Mª Concepció "de Can Beatet".

Dia 26. Dinar a Sa Comuna de tots els grups de balls mallorquins a qui ensenya mestre Pere.

Dia 28. Va fer una gran calabruixada.

NOVA SOCORRISTA

Durant aquest estiu la socorrista de la Piscina Municipal serà Na Mª Victòria Ramis Ramis.

CURSET DE BALL

El passat dia 4 de juliol començà, al Centre Parroquial, un curset de ball aferat. El professor és En Rafel Costa de Montuiri i hi assisteixen una trentena de persones.

Tots els interessats poden assistir-hi cada dilluns a les 21.30 hores. Les properes classes es faran al pati de l'escola.

ES PI GROS

Lloret de Vista Alegre

Butlletí informatiu n° 57

Maig/Juny 1.988

Lloret de Vista Alegre

CONSELL DE REDACCIÓ

Andreu Mora

Bartomeu Amengual

Guillem Fiol

IMPRESSIÓ

"Apòstol y civilizador"

Petra.

Dipòsit Legal: PM 623/79

L'empedrat de la placeta de la Creu ja està acabat i dona més categoria a aquell indret.

DEMOGRAFIA

MATRIMONIS:

Dia 28 de maig es casaren, a l'Església Parroquial de Nostra Senyora de Loreto, Felip Munar ("Pomer") i Antònia Far (de Palma). Enhorabona!

DEFUNCIONS:

El passat dia 30 de maig morí l'amo En Bartomeu Fontcuberta Jaume ("Gorrea"), casat, als 85 anys d'edat. Havia nascut el 24 d'octubre de 1902. Descansi en Pau.

(Font: Registre Civil)

CALABRUIXADA

Una franja d'uns tres quilòmetres quadrats de la zona de Son Gelabert, Ca S'Anglès i Ruberts quedà pràcticament arrassada degut a la forta calabruixada que hi caigué a mitjan horabaixa del passat 29 de juny.

Les pedres, del tamany d'una ametla, causaren greus danys a les plantacions d'ametlers, figueres, parres i vinyes, així com a la resta d'arbres fruiters.

Al dia següent encara es podien veure munts de calabruix (alguns d'una altura superior als quaranta centímetres) a les vores del camí i de les parets.

CANVI DE RECTOR

El "Full Dominical. Església de Mallorca" del passat 19 de juny (núm. 25) publica el nomenament del nou rector de Lloret (Mn. Santiago Cortès Forteza). D. Miquel Mulet Bujosa serà translladat a la Parròquia de Sa Pobla.

EXCURSIÓ DEL CLUB D'ESPLAI

Quan es publiqui aquest butlletí segurament ja s'haurà duit a terme l'excursió que, per dia 11 de juliol, organitza el Club d'Esplai.

L'itinerari és Lloret-Pollença-Port Pollença i Formentor, i inclou visites al Museu Municipal de Pollença i a la Casa del Pintor Anglada Camarassa (al Port de Pollença). El preu és de 500 pessetes.

CURSET DE NATACIÓ

Dia 4 de juliol començà, a la Piscina Municipal, el curset de natació organitzat per la Mancomunitat del Pla i l'Ajuntament de Lloret.

Hi assisteixen als lots de Montuïri, Algaida, Pina i Lloret; i té una durada de 3 hores diàries (de 3.30 a 6.30 de l'horabaixa). El curset es fa en dos torns, un per als nins de fora pobla i el segon dirigit als lloretans.

CONGRÉS D'UNIO MALLORQUINA

Els dies 3 i 4 de juny tengué lloc a la Sala Mozart de l'Auditori de Palma el III Congrés del partit Unió Mallorquina, sota el lema "Ara sí!".

Com a representants de l'agrupació de Lloret hi assistiren Maria Vanrell, Antoni Ramis, Joan Pons i Bartomeu Gomila.

SOCIETAT DE CAÇADORS

Es fa saber que el proper dia 17 de juliol s'obre la veda.

L'AJUNTAMENT INFORMA

CONTRIBUCIÓ TERRITORIAL URBANA

Aquest Ajuntament ha rebut del Centre de Gestió Catastral i Cooperació Tributària les liquidacions de la contribució territorial urbana corresponents als anys 1985, 86 i 87.

El termini per procedir al pagament de les esmentades contribucions és de tot el mes de juliol.

PLA D'OBRES I SERVEIS 1988

Dins el Pla d'Obres i Serveis per a l'any 1988, el Consell Insular de Mallorca ha concedit a l'Ajuntament de Lloret ajudes per a la realització de les següents obres:

- "Remodelació i reforma Plaça Jaume I".

Cost total de l'obra: 6.197.520 pta.

Subvenció: 5.577.768 pta.

- "Pavimentació asfàltica Camí de Sa Casa Nova". Cost total de l'obra: 4.025.056 pta

Subvenció: 3.622.550 pta.

INAUGURACIÓ LOCAL TERCERA EDAT

La inauguració del local per a la Tercera Edat tindrà lloc el dilluns dia 8 d'agost dins les Festes en honor a Sant Domingo. S'informarà més concretament en el Programa de les esmentades festes.

MILLORES AL POLIESPORTIU MUNICIPAL

Han finalitzat les obres de millora que es duen a terme al Poliesportiu Municipal. El cost total ha ascendit a 2.860.844 pessetes (aportades a parts iguals per la Comunitat Autònoma, el Consell Insular de Mallorca i l'Ajuntament de Lloret).

SI HEU DE MENESTER ELS BOMBERS
A QUALSEVOL LLOC DE MALLORCA,
LLEVAT DE PALMA, TELEFONAU AL

085

BIBLIOTECA PÚBLICA MUNICIPAL

LLIBRES APORTATS A LA BIBLIOTECA PER PART DEL CENTRE COORDINADOR DE BIBLIOTEQUES DEL C.I.M.

Jaume Coll. "Cerámica española en colecciones mallorquinas".

Consell Insular de Mallorca. "Comissió de Cultura. Memòria 1983-1986".

Jaume Capó. "Historia de Lloseta". (Volums II i III).

Manuel López. "Casa de Socorro. 1901-80".

Bartomeu Pastor. "Pregó de les Festes de Maria. Any 1986".

Jaume Ordinas i Mateu Rigo. "En Joanet Cameta-Curta i les tres capsetes".

Fundació Emili Darder. "Mallorca, ara".

Goscinnny/Uderzo. "Astérix gladiador".

Goscinnny/Uderzo. "Los laureles del César".

Goscinnny/Uderzo. "La cizaña".

Arribas/Trias... "El barco de El Sec".

Ministerio de Cultura. "Libros españoles en venta ISBN 1984-86".

Universidad de Costa Rica. "Reglas de catalogación Angloamericanas".

International Reading Association. "Diccionario de lectura y términos afines".

Fernando Cendán. "Medio siglo de libros infantiles y juveniles en España (1935-1985)".

Carlos Flores. "Arquitectura Popular Española" (5 volums).

Manuel Carrión. "Manual de bibliotecas".

Varis autors. "Crónica de la humanidad".

A. Byne/M. Stapley. "Casas y jardines de Mallorca".

Hipólito Escolar. "Historia de las bibliotecas".

Hipólito Escolar. "Historia del libro".

Llorenç Moyà. "Fàlaris. Orfeu".

Anselm Turmeda. "Llibre de bons amonestaments i altres obres".

Goscinnny/Tabary. "El cuento de hadas de Iznogud".

Goscinnny/Tabary. "Iznogud, el malvado".

Goscinnny/Tabary. "La cabeza de turco de Iznogud".

Goscinnny/Tabary. "Iznogoud, el infame".

(continuarà)

AJUNTAMENT DE LLORET DE VISTALEGRE

TARIFES DEL COMPLEX "POLIESPORTIU MUNICIPAL"

Pista de tenis.

	Dia	Nit
Jugadors locals menors de 16 anys	150 pts/hora	250 pts/hora
Jugadors locals majors de 16 anys	200 "	250 "
Socis	2000 pts/temporada	

Pista múltiple.

Jugadors locals	Gratuïta	300 pta/hora
Torneigs o partits organitzats:		
Jugadors locals	400 pts/hora	500 pts/hora
Jugadors de fora poble	a determinar pel concessionari	

El lloguer de pistes per als no-locales s'efectuarà el mateix dia del seu ús. Els preus es refereixen al lloguer de les pistes independentment del nombre de jugadors.

Piscina.

Locals - Nins fins a 6 anys inclosos	50 pts/dia
Locals - Adults	100 pts/dia
Mínim No-locales	150 pts/dia

Amb la presència de Joan Verger i Joana Vidal

Presentat el Pla d'Acció Social a la Premsa Forana

S. Carbonell

Divendres dia 20 de maig, els membres de les diverses revistes de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca es reuniren a un restaurant d'Algaida, amb el President del CIM, Joan Verger i la Presidenta de la Comissió d'Acció Social d'aquest mateix organisme, el motiu no era altre que la presentació de les Bases per a la planificació de l'Acció Social a Mallorca.

Aquest Pla d'Acció Social ha estat realitzat per l'Escola Universitària de Treball Social mitjançant un conveni amb el Consell Insular de Mallorca. Les Bases ara publicades empen dos volums, el primer tracta de «El marc socio-demogràfic dels serveis socials a Mallorca» i ha estat realitzat per Maria Antònia Carbonero i Pere Mascaró; el segon volum tracta de «Estructura jurídic-administrativa dels serveis socials», ha estat realitzat per Bartomeu Colom, Lourdes Ramis i Regina Valls.

A la introducció del primer volum s'explica que: «El present treball s'inscriu en el marc d'una recerca més ampla que es planteja la identificació i descripció d'aquelles dimensions demogràfiques i socials que tenen conseqüències rellevants en la generació actual o potencial de «necessitats socials», al mateix temps que pretén contrastar la hipòtesis de que aquestes necessitats es manifes-

Un moment de la presentació de les Bases d'Acció Social

ten a Mallorca de forma territorialment no homogènea, per la qual cosa, donar-li una adequada resposta exigeix, sobretot en el seu nivell primari, una política social que tenguí en compte les situacions particulars en què a cada

municipi es produeixen les principals situacions de precarietat».

Un pla que pretén esser una primera passa per a la millora dels serveis socials a la nostra illa.

Foto: Pep Blau

Germandat de Donants de Sang de Mallorca

Després del "Dia del Donant" celebrat a Lluc el passat 29 de maig i al que assistiren milers de persones (de Lloret hi anaren dos autocars); el diumenge 12 de juny els donants d'aquesta zona celebrarem la Trobada a Maria de la Salut.

Després d'una missa d'acció de gràcies i de la salutació del batle del poble, la coral Junípero Serra de Petra celebrà un concert que fou molt aplaudit. Seguidament el President Víctor Gistau imposà la insígnia distintiva als que dins l'any 1987 havien superat les 10 donacions. A aquest acte, a més d'assistir-hi els membres de la Junta Rectora i l'actual president, també hi assistí l'ex-president i President Honorífic D. Jeroni Albertí, el qual fou cridat pel Sr. Gistau a que l'acompanyàs per entregar el diploma i distintiu als donants que havien superat les 25 donacions, dirigint la paraula als assistents ambdós presidents.

Del nostre poble eren nou els qui engrany els tocava la insígnia de deu donacions, alguns dels quals no pogueren assistir-hi. Els donants distingits són:

Pere Garau Bauzà
Llorenç Gomila Munar
Nadal Beltran Gelabert
Antoni Puiggròs Munar
Nadal Beltran Niell
Antoni Beltran Niell
Arnau Mateu Gelabert
Joan Bauzà Beltran
Antoni Real Beltran

Enhorabona a tots ells i que Déu els do salut per seguir donant-ne. L'any que ve ja tindrem un grup que arribaran a les 25 donacions.

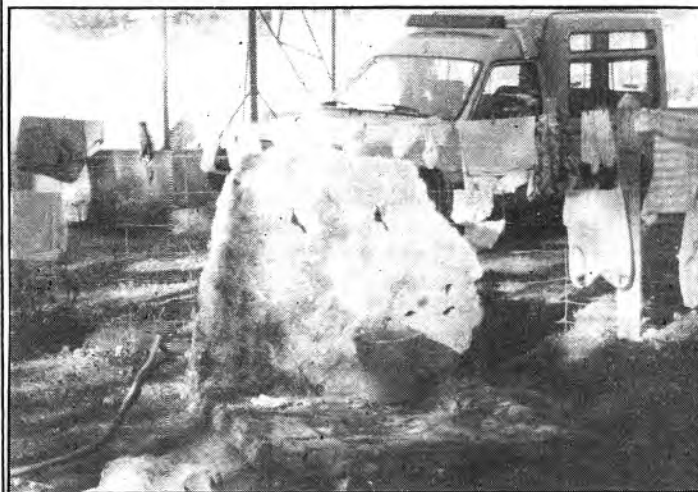
Per acabar, a la plaça, mentres els donants intercanviaven salutacions i estretes de mans, expressant la satisfacció de pertanyer a la Germandat per esser més satisfactori poder-ne donar que haver-ne de rebre, menjaren i begueren refrescs tant com en volgueren.

La Germandat de Donants de Sang de la Seguretat Social de Mallorca està confederada a la Federació Nacional. El President intenta fer una Federació Balear per estar més units amb les demés associacions (Creu Roja de Mallorca i la de Menorca i Eivissa) ja que totes tenen la mateixa finalitat: donar sang al qui la necessita.

La darrera donació que es féu a Lloret va esser el passat 27 de maig i foren 52 persones les que hi acudiren. Moltes gràcies a tots.

Perquè mai no falti sang, fe't donant.

El col.laborador Antoni Niell

Sa Font d'En Barqueta, a Sa Comuna.
Com el mateix nom indica la va fer
En Miquel "Barqueta", el Saig.

Associació de la Tercera Edat

L'Associació, a pesar que la temporada de l'estiu sol interrompre les excursions per la calor, davant les peticions dels mateixos socis, ha programat pel proper diumenge dia 17 de juliol una excursió estiuenca i refrescant per anar a passar un dia al més gran Parc Aquàtic del món "Aquacity", instal·lat a S'Arenal. Les persones majors també tenen dret a disfrutar les atraccions que no hi eren en la seva joventut i sinó al manco conèixer-les. Aprofitarem també per visitar la Porciúncula amb la moderníssima església de l'arquitecte Ferragut i les zones turístico-residencials de Sometines i Les Meravelles.

Passat un poc la calor, a mitjan setembre, pensam anar a Sa Dragonera. També tenim programat fer una altra sortida al capcaracull del Puig Major. Recordam aixímateix que prest presentarem el programa de l'excursió a Astúries per a finals de setembre.

Nou local. S'estan acabant les obres de picapedrers. L'empedrat de la placeta de la creu ha quedat molt bé i dona més categoria al local. Esperam que estigui tot arreglat per a la inauguració durant les Festes Patronals de Sant Domingo. Ja des d'ara vos hi convidam a tots, si no surten impediments.

També per les Festes de Sant Domingo es farà l'Homenatge a la Vellesa que organitza aquesta Associació amb el patrocini de l'Ajuntament i la col·laboració del Banc de Bilbao. En el Programa de Festes s'anunciarà amb més detall.

A. Niell

CAMPAMENT A SA COMUNA

L'Ajuntament de Lloret i la Direcció General de Joventut han firmat un conveni pel qual aquesta podrà utilitzar certs terrenys de Sa Comuna per a la realització de campaments i podrà fer ús de les instal·lacions del Poliesportiu Municipal durant el present any.

L'Ajuntament rebrà una quota de 42 pesetes per al·lot i dia, les quals es reinvertiran en les instal·lacions del Poliesportiu Municipal i voltants.

Cas de resultar positiva l'experiència el conveni es podria prorrogar per als propers anys.

S'ESTANC

tabacs, revistes
i papers

xafarderies de na Ben Vista

Vaja que estic de contenta! He estat a punt de tirar-m'hi, dins sa piscina, quan he vist tants d'al.lotons. Això dóna vida, almanco a Sa Comuna. Aviat podrem posar un alberg o posada enmig des pins, perquè ara quan se n'aniran ets al.lotons vendran es soldats. He de mirar de posar qualche negociet per allà aprop.

CASES I NEGOCIETS

Em pensava cert que aquestes cases de l'altra banda del camí -bé crec que els propietaris en diuen "naves industrials"- que han fet davant la piscina eren per posar-hi restaurants o qualche cosa per l'estil. Mirau, mirau, jo que tenc un tros de terra i no sabia com ho havia de fer per construir-hi una casa. Perquè si d'aquí uns anys hi faig habitacions per dedins, a qui li importarà? I a més, com que dóna a la carretera hi podré fer uns bons finestrals per veure passar la gent. Fot qui fot i viva el batle!

VA DE BATLES

Que no el vàreu veure? Pareixia un polític d'aquells que surten per la televisió, tan guapo, amb la mitja rialleta i els ditets entrecreuats: era el batle de Llorito que va sortir al diari "Balears". Jo crec que comença a fer-se propaganda per a les pròximes eleccions. M'han dit -i ho sé de bona tinta- que li han mig ofert un lloc de molta responsabilitat i de molts de doblers, el que passa és que hauria de deixar el seu treball i no sabem si la vocació podrà més i ho deixarà anar. Però vaja, va per bon camí.

DR

MESTRES

I xerrant de mestres. Manco manl que allargaren el curs perquè sinó no hi haguera importat començar. Jo els faria treballar tot l'estiu i així recuperarien els dies de vaga que fan. Que no ho diuen que no hi ha com les vacances d'un mestre d'escola, la paga d'un ministre i la feina d'un capellà.

CURSET DE BALL

Idò sí, i un bon grapat d'homes que hi ha. Perquè això de ballar un "cha, cha cha" o un tango amb una femella no m'agrada gens. Varen començar al Centro però digueren que feia massa calor i ara ho fan al pati de l'Escola. El que no digueren és que la calor era perquè s'aferraven com a condemnats i brollaven per tots els costats.

DINAR A SA COMUNA

I eren més de quatre-cents. Els alumnes de mestre Pedro passaren un dia junts a la caseta del garriguer. Llosquejant hi vaig passar i me va agradar molt, però vaig sortir carregada de paparró per tot.

MOTORISTES

Però jo no m'explic com pot ser tan difícil aturar aquests motoristes que només fan renou. I més ara amb l'estiu que a mi m'agrada dormir amb les finestres ben obertes, m'hauré de comprar un tap per a les orelles. Si no hi posen remei qualcú n'hi haurà de posar a força de bastonades.

LA PLAÇA, BRUTA

I xerrant de bastonades... ¿A qui n'hauré de pegar una i de forta? Perquè la Plaça Jaume I fa oi: la reixeta de les paste-

res tota rompuda, les papereres rovellades, paper i brutor per tot. Cada vegada que hi pás aixec qualche paperet perquè em fa vergonya. El que no m'explic és que a qui n'hi hauria de fer, de vergonya, no n'hi fa gens. Misteris!

L'HORARI DE L'AJUNTAMENT

Jo no sé qui és el responsable de l'Ajuntament. Això fa colló. No hi ha cap dia que s'obri així com toca. Per molts de lletreterets que posin, si llavors no es compleixen és paper mullat. I per si hi manca va oli, vaig anar per això de la contribució i, després d'esperar dues hores, me'n vaig haver de tornar amb un dit dins el nas

"ES PI GROS"

La revista "Es Pi Gros" és el Misteri de la Santíssima Trinitat: tres persones vertaderes i un sol Déu Omnipotent, però que gairebé ningú no veu mai. Ho dic perquè cada mes escric les meves coses i la revista surt cada dos i llavors moltes coses que he dit no serveixen.

Em diuen que des que en Guillem es va casar les coses van en orris, però el que jo dic; no hi ha tres caps de redacció? I el director, on és? Per cert, qui cony deu ser el director d'aquesta revista? Són misteris.

GLOSES

*Un homo vell perd ses galtes,
es córrer i es caminar,
i arriba que no pot posar
s'escopetã barres altes.*

*Ja t'ho diuen a tu. Na Justa,
vaja un nom més encertat:
si tens por a s'enamorat
t'hi poses un tap de fusta.*

*Na Joana Ballester
la va veure i no en fe cas:
d'una cuca com es braç
i no era de femer.*

LA FONT D'EN BARQUETA

Aquest al.lot és un manetes; és el saig Miquel. Si tot ho fa tan bé i tan curiós no comprenc com encara no és casat. Si anau a Sa Comuna veureu devers el Pi Gros una font amb dues aixetes: la cosa més maca que vos pogueu imaginar. Llàstima que En Miquelet es pensí les coses trenta vegades abans de fer-les perquè sinó jo ja hauria fet un desbarat amb aquest al.lot.

CLAVELL BLANC: El local de la Tercera E-dat que dia 8 d'agost s'ha d'inaugurar i representarà un lloc ideal per a tots nos altres.

BOTÓ NEGRE: Els rètols que anuncien el Bar Restaurant de la Piscina. Més valdria que els llevassin o els escriguessin així com toca.

Bé, i ara fins Sant Domingo. Diuen que enguany faran unes festes patronals de pi-nyol vermell. Jo ja en sé de qualcun que té planejat anar-se'n de viatge perquè les festes les du l'Ajuntament. Bon estiu, i vius!

CORRECCIÓ DE BARBARISMES referents a: COS I SALUT

Barbarisme	Forma correcta
ACIDES	acidesa, agrura
CANSANCI	cansament, fatiga
CEGO	cec
ENFERMEDAT	malaltia
ESCALOFRIO	calfred.
ESGUINÇ	esquinç
FLEMON	flegmó
JUANETE	galindó
LLAGA	nafra, úlcera
PESADILLA	malson
RESPIRO	alè, respir
VAHIDO	torn de cap

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

El campament de Sa Comuna

Aquest estiu Lloret té una imatge gairebé inusual: el campament de Sa Comuna, amb tot el que representa, dóna un aire encara més estiuenc, de vacances i alhora d'aprenentatge.

No cal transcendentalitzar les coses; els fets són per ells mateixos, tenen entitat pel resultat que en podem veure o sentir. Però hauríem de poder copsar la idea de la socialització, de la cooperació entre tots els components de la comunitat. És a dir, hauríem de perdre aquest afany de possessió que des de ben joves ja inculcam als nins.

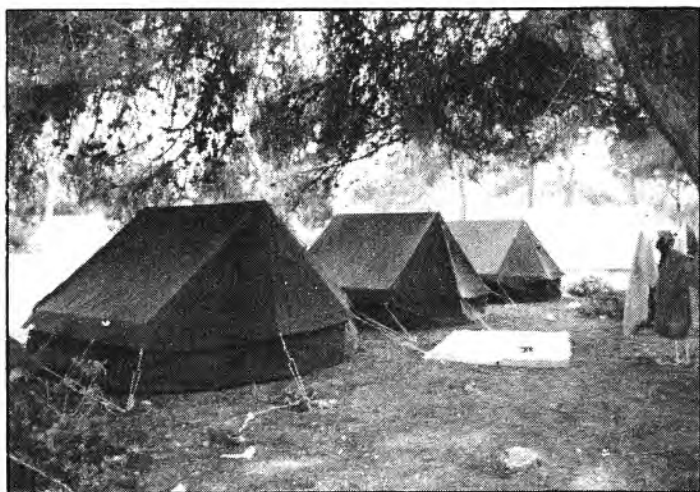
L'esforç de l'Ajuntament sembla força positiu en aquest aspecte. No és allò de fer les coses perquè no queda altre remei o perquè es poden fer les coses de qualsevol manera ja que tanmateix ningú les farà. I això representa una injecció de vida per Lloret; molt més que tots els diumengers que invadeixen el poble i les despeses que puguin fer. En les nostres mans tenim un bon grapat d'al.lots que mai no oblidaran

Lloret, i d'aquí, de nosaltres se n'han de portar un missatge constructiu, de creació, de fraternitat i convivència.

Crec que ens hem d'alegrar que el complex esportiu pugui ser emprat tan positivament; mai més ben emprades les pistes o la piscina.

L'altre dia feien un partit de futbol uns nins del poble amb d'altres del campament. Tot va anar molt bé fins que unes discussions dels mateixos al.lots, que quasi arribaren a les mans, acabaren amb allò que pogué tenir de positiu i constructiu aquest enfrontament. Cal inculcar el respecte a l'adversari, el sentit de col.laboració i d'altruisme: si aquests nins se'n van de Lloret i no han estat capaços de comprendre tot això, realment s'haurà perdut el temps i els doblers miserablement. Un campament és l'exercici més engrescador que es pot trobar al davant qualsevol monitor, i cal no tuitar-lo.

Felip Munar i Munar

El passat 4 de juliol s'instal·là al campament de Sa Comuna el primer dels grups que l'utilitzaran durant aquest estiu. Es tracta d'un grup d'uns 130 al.lots i 9 monitors pertanyents al Grup d'Esplai de la Parròquia de Santa Catalina Thomàs, de Palma.

Fotografies: Guillem Fiol.

A l'entorn de l'origen de la poesia

La poesia es troba subjecta a la història. Va nèixer amb l'ésser humà en tant que és capaç de paraula ordenada i d'emocions, i l'ha acompanyat i l'acompanya.

L'origen de la poesia coincideix amb les primeres manifestacions artístiques dels éssers humans en forma de cants tribals i folklòrics. L'home, quan manifesta la seva alegria i la plenitud de la seva emoció, ho fa en forma de cant, acompanyat generalment de la dansa. Paraula, música i dansa s'ajusten en una unitat superior de ritme que informa els tres actes. A tal efecte, podem dir que la poesia és present en totes les activitats de l'esperit primitiu.

Tot i que fins al segle XVI no es va distingir rigorosament entre lírica, èpica i dramàtica, aquesta divisió de la matèria poètica glatia ja des del temps de Grècia i Roma, i és motiu de nombroses especulacions la qüestió de l'ordre en què varen sorgir les tres fonamentals branques de la poesia.

Convé assenyalar que en gairebé tots els pobles primitius les manifestacions líriques i èpiques varen aparèixer de manera indistinta. Des del començament, la lírica es nodriria principalment del sentiment individualitzat, i l'èpica, del fons col·lectiu, d'aquí que en la primera prevalessi la síntesi expressiva, i en la segona la narració alimentada per històries i llegendes del patrimoni cultural del poble.

Val a dir que els termes d'una classificació tan global i, per tant, simplificada, s'han anat esborrant progressivament fins al punt que, avui per avui, resulta palpable una crisi d'aquestes tallants determinacions i dels gèneres literaris ma-

teixos, estimulant la consegüent recerca de nous motllos adaptables a les exigències actuals.

Andreu Salom i Mir

II CONCURS DE POESIA VALL D'OR

BASES:

1. Els poemes, de tema lliure, es presentaran mecanografiats en català o castellà. Les poesies s'entregaran per duplicat i al menys una de les còpies anirà signada amb pseudònim o bé lema i plica.

Cada poeta podrà participar amb un màxim de tres poesies, les quals han d'esser inèdites.

2. Les esmentades poesies s'entregaran dins un sobre tancat en el que figuraran: el nom, l'adreça i el telèfon de l'autor. Les obres es remetran a:

Libreria CALABRUIX
Carrer de Sa Lluna, n.º 5
07100 SÓLLER (Balears)

3. El termini d'entrega finalitzarà el dia 13 del proper mes d'agost.

4. Es concediran els següents premis:

Al primer premi, correspondrà una placa i quinze mil pessetes.

Al segon, un llibre de poemes i vuit mil pessetes.

Al tercer premi, un llibre de poemes i cinc mil pessetes.

Així mateix es concedirà un accésit a la millor poesia d'autor local, consistent en un llibre de poemes i cinc mil pessetes.

L'entrega de premis tindrà lloc durant un acte públic que es celebrarà per les festes de Sant Bartomeu, patró de Sóller, Oportunament s'indicarà el lloc i la data.

5. Els participants acataran les decisions que prengui el jurat. Aquest serà format per persones fortament lligades al món cultural.
6. Una vegada fallats els premis, els poemes participants en el concurs passaran a formar part de l'arxiu de l'organització, així doncs, no seran tornats als seus autors.

Nota: Per més informació dirigir-se al carrer Vicari Pastor, n.º 9 (Sóller) o al telèfon 63 08 65.

HORABAIXA DE TARDOR

*Passa el capvespre,
com a pura imatge de la tarda.
S'albira la línia de la nit
i s'arronsa la figura clara,
rescatada de l'àmplia fosca
per la força coratjosa
-lívica referència lluminosa-.
Verdeja el terror regat
per la pluja transparent de la lluna.
Instantànies de tardor
quan t'hi fas present,
aurora de l'horabaixa.*

Andreu Finet

Si ell pogués tornar nèixer

A trenc d'alba en Miquel "Es Coix" sai xecava i, al moment, arranjava el seu llit. Aquesta era una feina que no descuidava mai i era un bon motiu per començar el dia. Després sortia i s'empassava la primera i gran glopada d'aire quan el sol feia l'ullet dar rera l'horitzó verd dels arbres. Aquest ri tu, quasi cerimonial, li donava el més tras cendental mòbil de la matinada i no dur-lo a terme suposava un dia ple de buidor i sen se energia. Llavors estirava els braços, llargament, com si volgués abraonar tot el màgic món que l'enrevoltava i s'enfonyava dins la cuina per fer-se el cafè. La resta era rutinari. A tres quarts de vuit el seu mestre d'obres li encomenava el treball a realitzar durant el dia; a la una s'aparellava el dinar, a les tres tornava al treball i a les set ja era a ca seva per tal de donar menjar als seus animals: unes gallines, ànneres i conills.

Li agradava asseure's, quan cap obligació el retenia i una vegada complits tots els deures, i mirar les estrelles. Semblava boig amb el cap tirat cap endarrera i la cigarreta entre els dits. Sofria quan un guspireig saltava d'una estrella o la remor d'un avió trencava aquella pau. La lluna

tenia un encant especial; rumiava cada nit la forma presa i restava embadalit davant aquell ordre nocturn el rei del qual era el satèl·lit terrestre.

I era en aquells moments precisos quan els ulls s'esdevenien vidriosos i la ment es perdia dins la foscor, tendre i malèvola, del record. "Un record sense vida és un tros mort de l'esperit, i jo el tenc tot mort". ¿Vivia de recordances? ¿Estava capacitat, als seus quaranta-sis anys per sentir quelcom més del que li haïen ensenyat? ¿Tenia sentit la seva vida? "Una vida sense una infància que recordar amb plaer acaba amb la joventat". Des que els seus pares moriren -el pare feia dotze anys i la mare nou- no s'havia fet la idea que era ell i ningú més que havia de pensar, que havia de ser ell mateix, que les decisions ningú les havia de canviar. Ni cap germà, ni cap altra companyia vingué a desbaratar la seva infància o maduresa. Fins i tot quan feu el servei militar, el seu pare li ho arreglà -tenia bo amb un capità a qui cada mes li duia un present- perquè sols anàs quatre dies a la setmana al quarter i només els dematins. A ell li haguera agradat embarcar-se però no ho digué mai. Un dia s'enamorà d'una nina del poble i cada nit i durant el dia somniava amb ella. Quan la seva mare li comentà si no n'hi havia cap que li agradàs ja en tenia vint-i-vuit, i l'època de roses roges i de descobrir la vida ja eren passades per ell. "Abans restaré sol durant tota la meua vida abans de casar-me amb una dona a qui mumare li ha dit per casar-se amb mi". Era massa gelosa la seva mare i el seu pare no havia aixecat mai la veu; encara que de tarda en tarda el veia mirant un punt fix, amb tristesa, però

mai el comprengué.

"La vida o la mort, quan no importen a ningú no tenen cap sentit". I donar sentit a una vida no era fer un compte matemàtic, ni tenir una bona anyada, ni inclús -i ara ho rumiava més que mai- respectar l'ordre establert. Calia rompre lligams, no estudiar-se el paper a representar sinó improvisar-lo. Sabia que tanmateix ningú podia entrar dins ell i escorcollar tot allò que l'ofegava i que necessitava alguna persona per a preure-ho. "Que em fa estar en pau amb tot el que m'enrevolta si no hi estic amb mi mateix". Aquella calma de la nit el transportava, rebel·lant-se amb tot el que li havien fet sentir, a un món de llum, de nins que jugaven, de crits i sorolls, de gat zara. I llavors sentia por; una por infinita de suor freda i sense poder-la expressar. Moltes vegades, en aquestes nits llargues de l'estiu, el crit deixondit dels galls el despertaven i se n'anava al llit una estona no per dormir, no, sinó per morir cada cop amb més força i ràbia.

••

I la gent del poble? Aqueixa gent que l'havia vist créixer sota les fal·des de la seva mare, que el tenien per un home solitari, respectuós però allunyat de tot i de tothom, aqueixa gent ¿què pensava d'ell? "Ningú fa cas mai d'una ovella que va darre a el ramat i que belega després de les altres, sols es fixen amb les esgarriades. Res. Cap comentari tret de solc. Qualcú inconscientment es compadia de la seva desgràcia d'orfandat, però era motiu de satisfacció, sí d'aquest regust de plaer que la gent sent quan es plany d'un altre mirant-se a ella mateixa.

En Miquel "Es Coix" sentia una profunda tristesa les nits d'espessa foscor. No hi havia res igual, malgrat que a ulls clucs hagués pogut anar a qualsevol indret dels corrals o de la seva casa. Li agradava cent vegades més la nit que el dia, però ai! les nits quan no brillava la lluna el seu cos s'arrufava i el cor semblava una

muntanya de turment a l'hora d'enllestir cada bàtec. I ell se n'adonava perquè sentia un continu suplici, un dolor pausat, com si arribàs en comptagotes de metzina.

"La benignitat tota sola comporta una extremada estupidesa, cal un poc d'egoisme, d'orgull". En realitat mai no s'havia sentit autor dignificat d'una cosa, sempre succeïa quelcom imprevist però que tanmateix ja no canviava l'estat d'ànim d'en Miquel. Pel seu pensament passava la remor de l'aigua d'un petit rierol amb no gaire pendent, xocant amb timidesa quantre les pedres però sense arribar mai a desbrossar-les. Els seus moviments, lents i pesats, semblaven d'un cos apagat, d'una ànima esmoreïda. Però no era exactament així: ell se sentia gran, i jove, i actiu, i renovador, i orgullós, en les nits estrellades i silencioses de l'estiu. Qualcú li havia posat aquell esperit aventurer dins el cos que odiava. "Res més execrable que romandre avergonyit d'un mateix, més ominós que no confiar amb les pròpies possibilitats, més odiós que sentir repugnància pel que hom fa i pensa". Sabia que mai no s'havia regit per un sistema de valors propi, que abans de donar qualsevol opinió sempre pensava que tanmateix seria motiu d'escarni i ofensa quantre ell, que mai no s'havia estimat. Restava minuts sencers mirant-se les mans, els braços, els peus... ho malentenia tot i li semblaven

capgirades les coses més elementals que als vint anys ja han de romandre superades.

Estava sadoll de despit interior, d'excitació indignant; comprenia que l'amor propi no havia fruit dins ell. "Si hom s'accepta tal com és, com sent, com pensa, no té cap dificultat de presentar-se tal com ell es veu; però si no s'accepta com vol que els altres el vegin bé?"

••

I era un dematí de tardor quan a les sis, el gall més fort i altívol, pegà el majestuós crit. Els ocells començaven a trinar per damunt les alzines i la remor del vent s'escolava fins a la cambra, encara obscura, d'en Miquel. Era l'hora; per què no aixecava una cama, llavors l'altra i es posava dret? Per primera vegada -tenia un llunyà record de la més tendra infantesa en els braços de la mare- respirà profundament i benpit en ample, tancat dins un lloc sense llum. No tenia por; i les mans, i el cap, i els peus, i tot el cos semblaven un torrent de passions desemascarades, aïl·lades de la ment. Les cadenes s'havien trencat i les coses passaven a un ritme vertiginós. I en Miquel rigué. Rigué com tampoc mai ho havia fet, amb una riallada oberta com dues portes envestides per un huracà. La

suor brollava i estava gelat. Per uns segons, una ràfega d'enyorança i malenconia s'ajuntava amb un desconsol que semblava etern. Milers i milers de pensaments anaven i venien amb una nitidesa esterilitzada. "De què val guanyar el cel sino m'he trobat a mi mateix". I al fons, veié la llum. El sol ja era alt i no havia pegat la glopada d'aire, encara. La claror era cada cop més forta i no li agradava restar al llit tot el dematí; tenia tantes coses a fer! Quasi no podia badar els ulls; el resplendor esdevenia fosforescència però li agradava, i per primera vegada, també, no sentí cap necessitat frustrant de demanar perquè ho entenia tot.

Plovia fort aquell dia de tardor. Les fulles volaven i es col·locaven com una estora, a l'entrada de la casa. Tot era normal, fins i tot pel mestre d'obres: no feia dia de treballar.

El trobaren dos dies després. De la cambra venia un aire carregat de fetor. Estava totalment descompost; però tots sortien amb una cara plena d'horror quan veien la ganyota d'expressió: els ulls totalment oberts, el front arruat, la boca completament oberta i desencaixada. "Va morir foll, pobret, i visqué assenyat tota la vida". Semblava mentida però era just a l'inrevés, però a ningú li interessava acceptar un raig de felicitat dins la vida d'un solitari.

A trenc d'alba l'enterraven devora els seus pares. Li era igual; tanmateix el seu esperit ja restava lliure per sempre més, i no calia pegar les glopades d'aire perquè ell era aire.

El següent dia sortí una esquela a un diari:

Pregau a Déu en caritat per l'ànima de

D. MIQUEL SASTRE PERICÀS

(a. "Es coix")

que morí fa tres dies a l'edat de 46 anys havent rebut els Sant Sacraments i la Bendició Apostòlica.

E.P.D.

I el qui envià la nota al diari hi havia afegit: "Teniu a bé resar-li un Pare-nostre i tres Avemaries, no per ell, no, si no per vosaltres mateixos, per la vostra ànima perquè pugui arribar a comprendre". Això però, com és evident, no sortí, i si no haguera estat que dins el sobre hi havia diners de sobra per la publicació de la nota, el cap de redacció l'haguera tirada a la paperera. "N'hi ha que es pensen que han de tornar nèixer, beneits".

Felip Munar i Munar

VOCABULARI RELACIONAT AMB ESTUDIS

Barbarisme

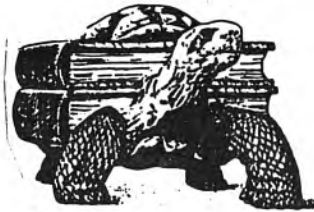
Quaderno
Lliteratura
Borrar
Tissa
Estodiar
Companyero
Recreo
Passillo
Bombilla
Bolígrafo
Lapis
Sobressaliente
Bien

Forma correcta

Quadern
Literatura
Esborrar
Guix
Estudiar
Company
Esplai
Corredor
Bombeta
Bolígraf
Llapis
Excel·lent
Bé

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

sabíeu que...

-El nostre paísà Felip Munar Munar està realitzat, sota la direcció del Doctor Joan Mas i Vives, la seva tesi doctoral, la qual du per títol "Literatura pasqual a Mallorca dels segles XVII i XVIII".

-Al fulletó "San Pedro, la más mallorquina de las tierras argentinas", publicat per Miquel R. Bordoy l'octubre de 1984 basant-se en la "Guía de Baleáricos" de José Garcías Moll (1929), es menciona el nom del lloretà Gabriel Torrens com a resident a la ciutat de San Pedro (província de Buenos Aires).

-El diari "Baleares" de dia 5 de juliol publicà, dins la sèrie "Baleares en Baleares" (Nº 38), un suplement de 8 pàgines dedicat al nostre poble.

PSOE-PREMSA FORANA

El dia 6 de maig alguns representants insulars del PSOE -entre ells en Paco Triay, en Josep Moll, en Damià Pons i en Valentí Valenciano- convidaren a sopar a les revistes que integren l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca per tal de discutir la Proposició de Llei d'Ajudes que recentment han presentat a la Mesa del Parlament.

L'Associació, que ja havia convocat dues assemblees generals per parlar-ne, va exposar i raonar les esmenes que ha fet a la Proposició de Llei i que també ha comunicat a la resta dels partits amb representació parlamentària, feina que ha resultat debades perquè posteriorment ens assabentàrem que, degut a la manca de recolzament que ha tengut, els socialistes han decidit retirar-la.

El sopar -molt mallorquí- va transcórrer amb força cordialitat i uns i altres respongueren i aclariren les qüestions que poguessin resultar confuses.

MATEU MORRO I MARCÉ

El nacionalisme a Mallorca: passat, present i futur

SOBRE el que és el nacionalisme, sobre la seva història, la seva evolució i les seves múltiples variants, hi ha una abundant bibliografia. Ara el que interessa, però, és entrar en la situació concreta del nacionalisme a Mallorca, i en el cas d'aquest article intentaré fer-ho amb una certa perspectiva històrica. En el meu parer cal evitar tota temptació de lleugeresa argumental, tota trivialització dels conceptes, i parlar del futur del nacionalisme amb rigor.

A Mallorca, de *Miquel dels Sants Oliver* ençà, hi ha hagut múltiples debats i elaboracions, sobre regionalisme, mallorquinisme i nacionalisme. Caldria esmentar *Lluís Martí, Benet Pons i Fàbregues, Joan Torrendell, Gabriel Alomar, Joan Estelrich, Joan Pons i Marquès, Miquel Ferrà, Antoni Maria Alcover*, etc.. Homes procedents de les més diverses tradicions ideològiques, de l'integrisme carlí al republicanisme i al socialisme. Negar la tradició ideològica nacionalista de bona part de la intel·lectualitat mallorquina, en general la més oberta a les perspectives de la cultura europea, seria un absurd.

Aquest nacionalisme originà publicacions periòdiques com *La Veu de Mallorca*, *Nova Palma*, *Mitjorn*, *La Nostra Terra*, *República*, etc.. I es concretà en organitzacions com el Centre Regionalista, l'Espurna, el Centre Autonomista, Esquerra Republicana Balear, Joventut Escolar, l'Associació per la Cultura de Mallorca, etc.. Entitats culturals, juvenils, polítiques, que pretengueren —des de diversos punts de partida— treure l'illa del sistema polític caciquista, confor-

mat durant la Restauració, alhora que una recuperació de la consciència d'identitat i de les institucions d'autogovern. Les diverses assemblees per a elaborar i promoure un avantprojecte d'Estatut durant la 2ª República foren d'alguna manera una expressió d'aquest moviment. Un moviment que no sols comptà amb els millors intel·lectuals, sinó que tenia una tendència creixent a arrelar també dins diversos sectors populars, gràcies a l'empenta d'homes com *Josep Serra i Maria Mayol* a Sóller, *Pere Oliver i Domenge* a Felanitx, *Francesc de S. Aguiló, Miquel Fullana, Joan Sanxò* a Ciutat, *Miquel Duran* a Inca, *Llorenç Garcias* a Artà, entre molts d'altres. Homes de dreta i homes d'esquerra. Sense oblidar la tasca d'una part del clergat sorgit del Seminari del temps del Bisbe Campins.

La història del nacionalisme abans de l'esclat de la guerra és la història de la pugna d'una intel·lectualitat amb un projecte de país, amb una societat controlada políticament i ideològicament per l'oligarquia tradicional, sense més projecte que la seva perduració. Malgrat tot, durant l'efímer període republicà l'estabilitat del

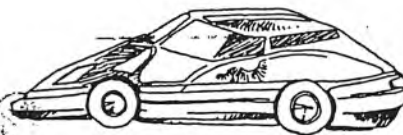
caciquisme polític trontollà. La República és el moment àlgid d'una creixent presa de consciència social, que amenaçava amb esbucar les velles inèrcies de la societat rural i provincialiana.

¿Què hagués passat sense la brutal ruptura de la guerra? ¿Què hagués passat si un llarg període democràtic hagués permès articular una societat civil forta, sense el control dels grups caciquils? Per la meua banda, pens que la consciència d'identitat col·lectiva s'hagués extès i consolidat, amb moltes dificultats, però de manera imparable; que les organitzacions nacionalistes s'haguessin fet

La història del nacionalisme abans de l'esclat de la guerra és la història de la pugna d'una intel·lectualitat amb un projecte de país, amb una societat controlada políticament per l'oligarquia

VOCABULARI RELACIONAT AMB COTXES

Barbarisme
Embrague
Freno
Asiento
Maletero
Ventanilla
Seguro
Panel
Mondo
Faro
Limpiaparabrisas

Forma correcta
Embragament
Fre
Seient
Maïster
Finestrela
Assegurança
Plafó
Comandament
Far
Eixuga-parabrisa

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

fortes; que les institucions (Diputació i ajuntaments) s'haguessin hagut de fer ressò de la cultura i de la llengua, i que prest o tard l'Estatut s'hagués plantejat davant les Corts espanyoles.

Seguim amb aquesta ficció històrica cal pensar que una Mallorca en ple camí de retrobament (que no hagués conegut la por, l'exili i la persecució) hagués progut fer front al creixement econòmic del turisme massiu, hagués pogut integrar sense problemes les aportacions humanes d'altres terres i nacions, i hagués pogut definir dins un marc de democràcia i de respecte a la pluralitat de persones i de col·lectius el model de creixement econòmic i d'ordenació del territori. Hagués estat impensable el procés de minorització de la nostra llengua, i avui tendríem una societat integrada, en un creixement més equilibrat, i amb alts nivells d'autogovern.

Però la història, malauradament, ha seguit uns altres viarans. Primer fou el sistema de la Restauració (de 1873 a 1923), basat en el falsejament de les eleccions, el caciquisme i el cunerisme. Després fou la Dictadura de *Primo de Rivera* (1923-1930) i després fou el franquisme (1936-1977). Són pocs els anys de democràcia formal que ha conegut el nostre país. I sense democràcia no hi pot haver autogovern.

Com analitzava el 1967 *José Melià*, en un llibre magnífic, de la repressió de la revolta dels pagesos (1450), de la de les Germanies (1522), de la conquesta de l'exèrcit castellano-francès (1715) a la rebel·lió

¿Què hagués passat sense la brutal ruptura de la guerra? ¿Què hagués passat si un llarg període democràtic hagués permès articular una societat civil forta, sense el control dels grups caciquils?

franquista (1936), hi ha un llarg camí de derrotes, d'atemptats contra els drets col·lectius d'aquest poble. Un poble petit, que ha vist com l'Estat (des de l'emperador *Carles V* als borbons) sempre ha fet costat als poderosos. I les derrotes conformen estructures socials i mentalitats.

Els mecanismes de poder a Mallorca sempre han funcionat sobre la mateixa base. Establint un lligam directe entre el poder econòmic (ahir la propietat de la terra, avui l'especulació i el negoci turístic) i la delegació del poder central. La figura del caci local i la del «jefe provincial» són dos elements indissociables. Caciquisme i provincianisme; predomini de la dreta i dependència política han estat dos caires de la mateixa moneda. Per això no hi ha hagut una burgesia amb capacitat o amb necessitat d'acollir-se a una ideologia nacionalista (per això no hem tengut ni un Prat de la Riba ni un Cambó, i ara no tenim un Pujol). Els representants d'en

Salas i d'en *March*, acollits dins els partits dinàstics, satisfien les aspiracions dels grups econòmicament dominants, com les satisfà ara la dreta conservadora.

Per això sols durant el període republicà es va tocar de prop una possibilitat de canvi. Perquè les possibilitats de l'autonomia anaven lligades a les possibilitats de la democràcia. I perquè llavors, com ara, autonomia volia dir ruptura amb el caciquisme tradicional; un caciquisme que llavors, com ara, estava encarnat en el conservadurisme. I això ho sabien bé homes com *Alexandre Jaume* o com *Emili Darder*, i fins i tot com *Joan Pons i Marqués* i *Miquel Ferrà*. Sabien que la dreta espanyola significava la imposició de la despersonalització cultural, de la mediocritat d'una superestructura estatal corcada per la corrupció i sovint controlada per sectors antidemocràtics i pre-capitalistes.

Avui, els canvis socio-econòmics i la consecució d'un Estatut d'autonomia, són elements nous en una societat illenca tendent a permanentitzar els seus comportaments. Per no signifiquen una ruptura amb les pautes anteriors. Contràriament, posen en mans de la dreta un instrument de poder que li permet reforçar el seu control social, organitzar la depredació del territori i els recursos naturals, i resistir una situació política caracteritzada per la manca d'un projecte consolidat de la dreta espanyola.

Mateu Morro i Marcé és historiador i secretari general del PSM-EN.

PASADO MAÑANA
ES EL DÍA DEL PADRE
Y YO AQUÍ, HECHA
UNA POBRE NENA,
QUE NO SABE QUE
REGALARLE A SU
PAPA

Y EL DÍA DEL
PADRE SE ACERCA,
¡SE ACERCA!..

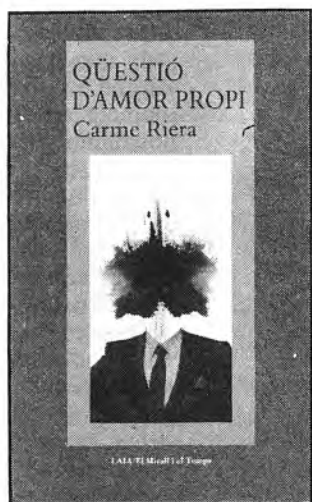
¡Y LA POBRE NENA
NO SABE QUE REGA-
LARLE A SU PAPA?
¡Y EL DÍA YA ESTÁ EN-
CIMA... Y LA NENA NO
SABE!.. ¡Y...!

¿QUÉ
TEMA PARA
HITCHCOK?

Llibres

RIERA, Carme: "Qüestió d'amor propi". Laia/El Mirall i el Temps. Barcelona, 1987.

Carme Riera és una mallorquina que resideix a Barcelona des de fa molts anys on és professora universitària. La seva obra literària és bastant variada, però quasi to ta se centra o fa referència a Mallorca. A

quest llibre que avui vos presentam és el darrer que ha publicat.

Angela és la protagonista. Es una dona a punt de passar la frontera dels cinquanta i es confesa culpable d'haver caigut en el parany teixit per la seva pròpia fragilitat. El llibre és una reflexió lúcida sobre un episodi amorós viscut amb precipitació apassionada, alimentada, únicament, per paraules tendres embolicades en paper de cel.lofana.

Aquesta història d'amor comença a una reunió d'escriptors, però ni l'Angela ni ell surten airosos d'aquest esdeveniment, i ara ho consideren una "qüestió d'amor propi"; per això es veuen abocats a un joc agre, amb intercanvi de cops baixos, en què la personalitat de tots dos es posa en evidència.

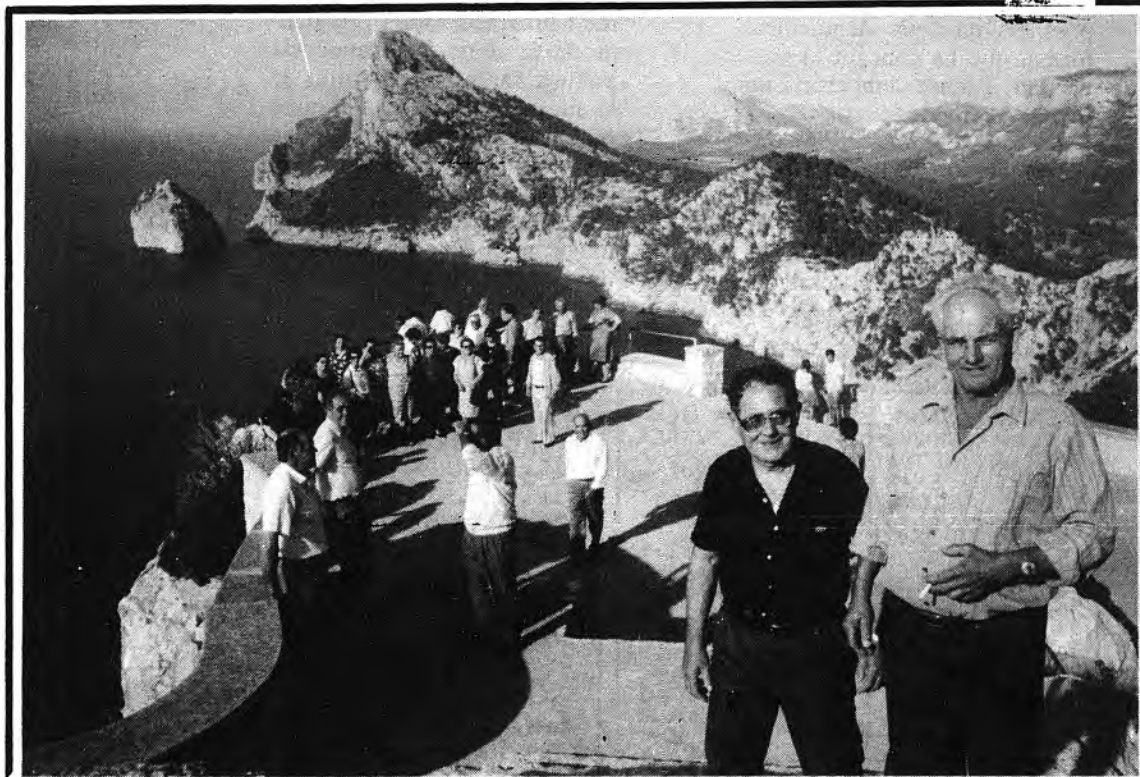
L'obra està presentada en forma de carta que Angela escriu a una amiga llunyana, és aquesta una carta de confesió i al mateix temps una denúncia i un crit d'impotència davant el joc brut en què cauen els sentiments.

Vos la recomanam.

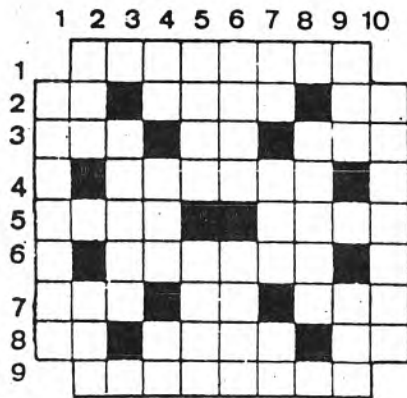
M.M.I.A.

La darrera excursió de l'Associació de la 3ª Edat.

(Fotografia: A. Niell)

ENCREUAT

En haver acabat aquest encreuat, cerqui el nom d'un escriptor mallorquí en diagonal, com a una sopa de lletres.

ENCREUAT: HORIZONTALS.— 1: Poble de Mallorca. 2: Que no té cap malaltia. Santuari del puig de Randa. déu egipci. 3: Sistema d'aparcament al centre de Ciutat. Símbol químic del sodi. Heroi castellà medieval. 4: Actriu anglesa que guanyà un Oscar el 1966. 5: Hospici, refugi. Director de cinema alemany que el 1924 dirigí El cabinet de les figures de cera, obra mestra del terror. 5: Projector del primer Pla de l'Eixample de Ciutat, aprovat el 1901. 6: Comtessa de Cerdanya i Besalú que, a la mort de Miró II governà aquests territoris fins l'any 942. Símbol químic de l'europi. Poema líric (al revés). 7: Terminació verbal (al revés). Antic barri jueu de Ciutat. Prefix negatiu. 8: Deixa-la lliure.

VERTICALS: 1: L'antic nom d'un equip mallorquí de voleibol. 2: Que val molt. Camí del tren. 3: Regió del SE de Grècia central. 4: Xifres romanes. Extremitat superior de les aus. Matrícula de Còrdova. 5: La mà tancada. Pintor del segle XVII (Juan de Valdés...), autor de Finis Gloriae Mundi, a l'Hospital de la Caridad, de Sevilla. 6: El quart llac del món en extensió. Tenc ganes, tenc desig. 7: Article nominal de persona. Repetit, conjunt musical on primer hi cantava Vicky Larraz. Nota musical. 8: ~~La~~ mediterrània. 9: Prefix multiplicador. 24 hores. 10: ~~Personatge~~ de Luz de luna (David...), interpretat per ~~ce~~ Willis.

Diari de Mallorca

SOPA DE LLETRES

C A R A T D E Ç X C
V I O L I F E O B O
E I R S T L R J O D
Û T O R A A L N E A
G X E L T U M A M I
R N A D A T N B D M
O I E S T A O L O È
I O N A I P E T M R
Z S A D A I S R A E
S T E R E T A L P X
L E S B S Z X R O C
L K J I T R F G L W

Si cercau bé dins aquest embolic de lletres hi trobareu els noms de deu instruments musicals.

FLOR DE CARD

ES PI GROS

Lloret de Vista Alegre

7 DIFERÈNCIES,
TROBAU-LES

ENDEVINALLA

Un arbre en el món hi ha:
no té rels, soca ni branques
i ple de fulles està.
El qui ho endevinarà
sense haver de cabilar,
enteniment no n'hi manca.

7 Setmanari

SOLUCIONS

Es un llibre.

ENDEVINALLA

S T E R E T A L P X
E E
R
O N A I P
A
O R G
A T B
U M A
I A
N
A
E I T L J
V I O L I F E O B O
S O P A D E L L E T R E S

7 DIFERÈNCIES

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
C A M P A N E T
2 S A C U R A R A
3 O R A N A C I D
4 T A Y L O R D
5 A G I L E N I
6 M C A V E T S
7 A V A E U A D O
8 R I C A L A
9 A M O L L A A

El còmic

EN COLAU

AQUELL DIA EN COLAU HAVIA ANAT AL POBLE. I COM QUE PLOVIA, ESPERAVA QUE SORTIS EL SOL PER ANAR-SE'N. PERÒ...

